

عنوان مقاله:

دورنمای آموزش معماری منطقه ای در ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی آموزش در ایران 1404 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

عترت لعل بخش

خلاصه مقاله:

آموزشکده های معماری می توانند در حوامع در حال توسعه موجب ایجاد توسعه درونزا در آموزش معماری گردند ، علاقمندان به این حرفه را با مستقیم ترین راه هدایت نموده و برای افراد با هر میزان استعداد مفید واقع شوند، همچنین دانشجویان را برای کارگروهی در فضای حرفه ای پیش رویشان آماده سازند. آنها می توانند استعداد های پنهان در هر منطقه را شناسایی نموده و رشد دهند. دانشجویان آنها از خلال آنچه در منطقه خود می بینند ، می سازند و زندگی می کنند معماری را می آموزند . معماران جوان با لمس مشکلات منطقه خود در زندگی روزمره برای جامعه خود تربیت می شوند. این آموزشکده ها با تربیت کاردان جوان در سبک معماری مناطق خود و در برنامه ریزی دراز مدت بهسازی منطقه تاثیر می گذارند. با توجه به پیچیدگی و ابهام در مباحث بصری و تکنیکی در معماری این آموزشکده ها مستقیم ترین راه برای راهنمایی دانشجویان هستند. دانشجویان از طریق آنها جهت ارتقا دانش و درک بصری خود با امکانات بیشتر و هزینه کمتر و به میزان کافی کمک و راهنمایی دریافت می کنند. همچنین آنها موجب تطابق هر چه بیشتر دانشجویان با فعالیتهای گروهی می باشند. در یک منطقه دانشجویان معماری عمدتاً مشکلات تخصصی مشترکی را درک می نمایند و برای این مشکلات هر یک شیوه برخورد متفاوتی دارند که مبتنی بر خلاقیت فردی آنهاست . در نتیجه این دآموزشکده ها در راستای ایجاد توسعه در انزوا ، راهنمایی سیستماتیک دانشجویان و ایجاد انگیزه برای کار گروهی جهت یافتن بهترین راه حل مبتنی بر خرد جمعی و خلاقیت فردی ، می توانند بسیار مفید باشند . بر این اساس آموزشکده های معماری منطقه ای با برنامه ریزی و بهره وری مناسب می توانند جامعه را برای کسب ارزشهای ابالای فرهنگی از جمله در بعد معماری آماده سازند.

کلمات کلیدی:

آموزشکده های معماری ، توسعه درونزا ، آموزش معماری ، منطقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/133051>

